

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Cour d'appel de Paris* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Genentech Inc./Hoechst GmbH, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH*

(Lieta C-567/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Konkurence — LESD 101. pants — Neekskluzīvas licences līgums — Patents — Pārkāpuma neesamība — Pienākums samaksāt atlīdzību

(2016/C 335/09)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Genentech Inc.*

Atbildētājas: *Hoechst GmbH, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH*

Rezolutīvā daļa:

LESD 101. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz to, ka atbilstoši tādām licences līgumam kā pamatlietā licencētam tiek uzlikts pienākums veikt maksājumus par patentētas tehnoloģijas izmantošanu visā šī līguma darbības laikā gadījumā, ja licencētais patents tiek atcelts vai nav pārkāpts, ja licencētais brīvi varēja izbeigt šo līgumu, ievērojot saprātīgu uzteikuma termiņu.

⁽¹⁾ OV C 73, 2.3.2015.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 5. jūlija spriedums (*Sofiyski gradski sad* – Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālieta pret *Atanas Ognyanov*

(Lieta C-614/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Tiesas Reglamenta 94. pants — Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu saturs — Valsts norma, kas paredz, ka valsts tiesa sevi atstata no lietas izskatīšanas tādēļ, ka ir paudusi provizorisku viedokli lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, konstatējot faktiskos un tiesiskos apstākļus — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. panta otrā daļa un 48. panta 1. punkts

(2016/C 335/10)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski gradski sad

Lietas dalībnieks pamatlietā

Atanas Ognyanov

Piedaloties: *Sofiyska gradska prokuratura*

Rezolutīvā daļa:

- 1) LESD 267. pants un Tiesas Reglamenta 94. pants, skatot tos kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otro daļu un 48. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā pamatlietā aplūkotā, ar kuru iesniedzējtiesai ir uzlikts pienākums atstatīt sevi no lietas izskatīšanas, pamatojoties uz to, ka lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu tā ir izklāstījusi šīs lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus;
- 2) Savienības tiesības, īpaši, LESD 267. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neprasa un arī neaizliedz iesniedzējtiesai pēc prejudiciālā kārtā pasludināta sprieduma no jauna uzklaut puses vai īstenot jaunus pierādījumu vākšanas pasākumus, kas varētu tai likt grozīt faktiskos un juridiskos konstatējumus, ko tā ir izdarījusi lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, ja vien šī tiesa nodrošina Eiropas Savienības Tiesas sniegtās Savienības tiesību interpretācijas pilnīgu iedarbību;
- 3) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tās liedz iesniedzējtiesai piemērot tādu valsts tiesību normu, par kādu ir runa pamatlietā, kas ir atzīta par pretēju Savienības tiesībām.

(¹) OV C 96, 23.3.2015.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (Raad van State (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TNS Dimarso NV/Vlaams Gewest

(Lieta C-6/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski pakalpojumu līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 53. panta 2. punkts — Piešķiršanas kritēriji — Saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums — Vērtēšanas metode — Novērtējuma noteikumi — Līgumslēdzējas iestādes pienākums iepirkumā norādīt piešķiršanas kritēriju novērtējumu — Pienākuma apjoms

(2016/C 335/11)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāja: TNS Dimarso NV

Atbildētāja: Vlaams Gewest

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 53. panta 2. punkts, ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes principu un no tā izrietošo pārskatāmības pienākumu, ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad pakalpojumu iepirkuma līguma slēgšanas tiesības ir jāpiešķir atbilstoši kritērijiem par saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu no līgumslēdzējas iestādes viedokļa, tai potenciālajiem pretendentiem paziņojumā par līgumu vai attiecīgā iepirkuma specifikācijā nav jādara zināma vērtēšanas metode, kuru līgumslēdzēja iestāde grāsās izmantot, konkrēti vērtējot un sarindojot piedāvājumus. Tomēr minētā metode nedrīkst izmainīt piešķiršanas kritērijus un to relatīvo novērtējumu.

(¹) OV C 118, 13.4.2015.